

Eiropas Savienības

C 313

Oficiālais Vēstnesis

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

48. sējums

2005. gada 9. decembris

Paziņojums Nr.	Saturs	Lappuse
	I <i>Informācija</i>	
	Revīzijas palāta	
2005/C 313/01	Atzinums Nr. 8/2005 par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai attiecībā uz savstarpēju administratīvo palīdzību Kopienas finanšu interešu aizsardzībai pret krāpšanu vai citādu nelikumīgu rīcību	1
2005/C 313/02	Atzinums Nr. 9/2005 par priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK, Euratom) Nr. 2728/94, ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai (KOM(2005) 130 galīgā redakcija)	6

LV

I

(Informācija)

REVĪZIJAS PALĀTA

ATZINUMS Nr. 8/2005

**par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai attiecībā uz
savstarpēju administratīvo palīdzību Kopienas finanšu interešu
aizsardzībai pret krāpšanu vai citādu nelikumīgu rīcību**

*(saskaņā ar EK līguma 280. panta 4. punktu)**(2005/C 313/01)*

SATURS

	Punkts	Lpp.
I. Ievads	1.-7.	2
II. Vispārēji apsvērumi	8.-11.	2
III. Administratīvā sadarbība tradicionālo pašu resursu un izdevumu jomā	12.-19.	3
IV. Administratīvā sadarbība pievienotās vērtības nodokļu jomā	20.-28.	4
V. Administratīvā sadarbība ar mērķi apkarot naudas atmazgāšanu	29.-32.	4
VI. Secinājumi un ieteikumi	33.-39.	5

EIROPAS KOPIENU REVĪZIJAS PALĀTA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 280. pantu,

ņemot vērā Padomes 2004. gada 12. oktobra lūgumu Revīzijas palātai sagatavot atzinumu par Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par savstarpēju administratīvo palīdzību Kopienas finanšu interešu aizsardzībai pret krāpšanu un citādu nelikumīgu rīcību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO ATZINUMU.

I. IEVADS

1. Saskaņā ar Līguma 280. pantu dalībvalstis koordinē rīcību, kuras mērķis ir aizsargāt pret krāpšanu Kopienas finanšu intereses. Šajā nolūkā tās kopā ar Komisiju izvērš ciešu un regulāru kompetento iestāžu sadarbību. Šāda veida administratīvā sadarbība aptver ziņošanu par pārkāpumiem, administratīvu izziņas darbu, pārbaudes uz vietas, informācijas apmaiņu, nepamatoti gūtu priekšrocību atņemšanu un administratīvas sankcijas.

2. Pamatojoties uz 280. pantu un citiem Līguma noteikumiem, ir zināms noteikumu kopums, kas piemērojams visām jomām. Tomēr lielāko daļu Kopienas tiesību aktu, kas attiecas uz krāpšanu, veido daudzie un dažādie sīki izstrādātie noteikumi, kas reglamentē attiecīgās Kopienas nozares politiku.

3. Priekšlikumā, kas aplūkots šajā atzinumā, izpaužas centieni nostiprināt Komisijas koordinācijas funkcijas attiecībā uz dalībvalstu darbībām cīņā pret krāpšanu un citādu nelikumīgu rīcību, kas ietekmē Kopienas finanšu intereses. Komisijas iesniegtajā paskaidrojuma memorandā ir teikts, ka pastāvošais tiesiskais regulējums saistībā ar administratīvo sadarbību nepietiekami nosaka Komisijas aktīvu iesaistīšanos dalībvalstu darbību atbalstīšanā un koordinēšanā. Jo īpaši tas sakāms par krāpšanu, kas saistīta ar PVN un kas ir starptautiska parādība, kā arī par naudas atmazgāšanu saistībā ar EK krāpšanu.

4. Tiek ierosināta visaptveroša sistēma sadarbībai gan dalībvalstu administratīvo iestāžu starpā, gan starp šīm iestādēm un Komisiju (ko šajā jomā pārstāv Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF) ⁽²⁾), lai ievāktu informāciju un apmainītos ar informāciju par nelikumīgiem darījumiem, kas ir "īpaši būtiski Kopienas līmenī".

⁽¹⁾ KOM(2004) 509, 2004. gada 20. jūlija galīgā redakcija.

⁽²⁾ Saskaņā ar 2. pantu Komisijas 1999. gada 28. aprīļa Lēmumā 1999/352/EK, EOTK, *Euratom*, ar ko izveido Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (OLAF) (OV L 36, 31.5.1999., 20. lpp.), Birojs atbild par atbalsta sniegšanu Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm krāpšanas apkarošanā un par visām citām Komisijas operatīvajām darbībām attiecībā uz krāpšanas apkarošanu.

5. Minētais "īpašais būtiskums Kopienas līmenī" ir definēts pēc šādiem diviem kritērijiem:

- a) nelikumīgajam darījumam ir atzari vairākās dalībvalstīs vai saites ar darbībām vairākās dalībvalstīs;
- b) tiek lēsts, ka nelikumīgais darījums Kopienai radītu zaudējumus EUR 100 000 vai lielākā apmērā, vai arī iesaistītajām dalībvalstīm radītu fiskālus zaudējumus PVN jomā vairāk nekā EUR 500 000 apmērā.

6. Ierosinātā regula attiektos uz visām Kopienas ieņēmumu un izdevumu jomām, ja vien citos Kopienas tiesību aktos nebūtu paredzēta konkrētāka sadarbība vai Komisijai noteikta plašāka piekļuve informācijai.

7. Palāta ir izskatījusi Komisijas priekšlikumu, ņemot vērā attiecīgo revīzijas darbu, kā arī noteikumus par likumdošanas procesa uzlabošanu un vadlīnijas Kopienas likumdošanas kvalitātes nodrošināšanai, ko kopīgi izstrādājis Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ⁽³⁾.

II. VISPĀRĒJI APSVĒRUMI

8. Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ir vienojušās ⁽⁴⁾ atjaunināt un apkopot Kopienas tiesību aktus, tos vērā ņemami vienkāršojot. Pretstatā šim mērķim Komisijas priekšlikums nav mēģinājums vienkāršot vai grozīt jau pastāvošos tiesību aktus. Līdz ar to pašlaik spēkā esošiem horizontāliem un nozares tiesību aktiem krāpšanas jomā tiks pievienota jauna regula.

9. Ierosinot jaunus tiesību aktus, Komisija ir apņēmusies ⁽⁵⁾ pienācīgi ņemt vērā to finansiālās un administratīvās sekas Eiropas Savienībai un, jo īpaši, dalībvalstīm. Taču jaunās regulas priekšlikumā nav nekādas informācijas par finansiālām un administratīvām sekām dalībvalstīm.

⁽³⁾ 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīgums par likumdošanas procesa uzlabošanu (OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.) un 1998. gada 22. decembra Iestāžu nolīgums par kopējām vadlīnijām Kopienas likumdošanas kvalitātes nodrošināšanai (OV C 73, 17.3.1999., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīguma 35. pantu.

⁽⁵⁾ Sk. 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīguma 27. pantu.

10. Priekšlikumā izmantota plašāka definīcija jēdzienam “pārkāpumi, kas ietekmē Kopienas finanšu intereses”. Šajā jēdzienā ir ietverti:

a) tādu tiesību aktu pārkāpumi, kas attiecas uz pievienotās vērtības nodokli (PVN),

un

b) naudas atmazgāšana.

Minētie aspekti nav ietverti pārkāpumu vispārīgajā definīcijā, kas dota Padomes 1995. gada 18. decembra Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību ⁽¹⁾. Šāda atšķirīga “pārkāpumu” definēšana tiesību aktos par krāpšanu rada pārpratumu un juridiskās neskaidrības risku.

11. Neskaidrību vairo tas, ka spēkā esošajos tiesību aktos nav definēts jēdziens “Kopienas finanšu intereses” ⁽²⁾. Jaunajā Komisijas ierosinātajā regulā šāda definīcija arī nav dota.

III. ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA TRADICIONĀLO PAŠU RESURSU UN IZDEVUMU JOMĀ

12. Palātas nesen veiktā revīzija par to, kā tiek vadīts Eiropas birojs krāpšanas apkarošanai ⁽³⁾, apstiprināja, ka ciešāk jāsadarbjas ar dalībvalstīm gan jomās, kurās piemēro tiešo pārvaldību, gan jomās, kurās Kopienas līdzekļu pārvaldība tiek dalīta ar dalībvalstīm. Līdz šim sadarbības problēmas lielā mērā radīja darbības efektivitātes nepilnības gan dalībvalstu, gan Komisijas līmenī.

13. Attiecībā uz savstarpējās palīdzības procedūru muitas un lauksaimniecības nozarēs, kas ir īpašs gadījums ⁽⁴⁾, tika secināts, ka pēcpārbaudes nav sistemātiskas un ka OLAF nav izstrādājis noteikumus, saskaņā ar kuriem nepārtraukti un konsekventi uzraudzīt procedūras, ar ko tiek lūgta savstarpējā palīdzība no dalībvalstīm, un šādu lūgumu rezultāti netiek skaidri uzskaitīti ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.

⁽²⁾ Dažas norādes ir atrodamas Tiesas spriedumā lietā C-11/00, kurā Tiesa atzīst, ka “EK līguma 280. pantā minētais jēdziens “Kopienas finanšu intereses” nav burtiski saistāms tikai un vienīgi ar Eiropas Kopienas budžetu” (2003, ECR I-7147, 95. punkts).

⁽³⁾ Sk. Īpašā ziņojuma Nr. 1/2005 kopsavilkuma VI punktu (OV C 202, 18.8.2005., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Saskaņā ar Padomes 1997. gada 13. marta Regulu (EK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Sk. Īpašā ziņojuma Nr. 1/2005 32. punktu.

14. Īpašajā ziņojumā Nr. 3/2004 par saistībā ar kopējo lauksaimniecības politiku nepareizi veiktu maksājumu piedziņu ⁽⁶⁾ Palāta secināja, ka Komisijas attiecīgo datu banku, kurā reģistrēti dalībvalstu ziņotie pārkāpumi ⁽⁷⁾, nevar uzskatīt par uzticamu, pilnīgu un precīzu.

15. Revidējot 2001. gadā attiecīgās regulas piemērošanu saistībā ar struktūrpolitiku ⁽⁸⁾, Palāta konstatēja ⁽⁹⁾ nepilnības visos līmeņos, kā iznākumā par pārkāpumiem ziņotie dati bija nepilnīgi, neuzticami, maldinoši un novecojuši.

16. Šīm nepilnībām par iemeslu cita starpā bija grūtības visās dalībvalstīs vienādi definēt pārkāpumus, par kuriem vajadzētu ziņot. Tajā pašā laikā Palāta konstatēja arī to, ka informācija bieži vien tika darīta pieejama pēc ilgas kavēšanās un ka Komisija to vēlāk pienācīgi nepārbaudīja.

17. Jaunās procedūras, ko ierosināts ieviest ar regulas priekšlikumu, nozīmētu papildu darbu gan administratīvajām iestādēm dalībvalstīs, gan Komisijai, jo līdzšinējais pienākums ziņot par pārkāpumiem atbilstīgi citiem Kopienas tiesību aktiem netiek ne atcelts, ne racionalizēts. Tādējādi praksē būs grūti koncentrēt centienus un resursus un nepieļaut Komisijas dienestu pārslogošanu ar informāciju un nenozīmīgiem lūgumiem, lai gan tāds ir Komisijas nolūks ⁽¹⁰⁾.

18. Turklāt jauno noteikumu līdzaspastāvēšana jau spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā jomā var palielināt risku, ka tos būs grūti interpretēt un vienādi piemērot visās dalībvalstīs. Var rasties ziņošanas kritēriju, termiņu un robežrādītāju nesakrītības ⁽¹¹⁾.

⁽⁶⁾ Sk. Īpašā ziņojuma Nr. 3/2004 16.-32. punktu (OV C 269, 4.11.2004., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Saskaņā ar Padomes 1991. gada 4. marta Regulu (EEK) Nr. 595/91 par pārkāpumiem un par tādu summu atgūšanu, kas nepareizi izmaksātas saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā, kā arī par Regulas (EEK) Nr. 283/72 atcelšanu (OV L 67, 14.3.1991., 11. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas 1994. gada 11. jūlija Regula Nr. 1681/94 par pārkāpumiem struktūrpolitikas finansēšanā un nepareizi izmaksātu līdzekļu atgūšanu un par informācijas sistēmas izveidi šajā jomā (OV L 178, 12.7.1994., 43. lpp.).

⁽⁹⁾ Sk. Īpašo ziņojumu Nr. 10/2001 par struktūrfondu finanšu kontroli, 107.-126. punkts (OV C 314, 8.11.2001., 26. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Sk. Komisijas priekšlikuma Paskaidrojuma memorandu, 6. lpp.

⁽¹¹⁾ Piemēram, atbilstīgi regulas priekšlikumam dalībvalstīm bez iepriekšēja lūguma jāiesniedz visa svarīga informācija par pārkāpumiem, kuri varētu atzarties citās dalībvalstīs un kuru potenciālais kaitējums Kopienas finanšu interesēm ir EUR 100 000 vai vairāk. Ziņošanas termiņi netiek noteikti. Šādos apstākļos varētu pieņemt, ka informācija sniedzama, tiklīdz var noteikt attiecīgā gadījuma finansiālās sekas. Taču saskaņā ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1681/94 katrai dalībvalstij, neatkarīgi no iesaistītajām summām, tāpat jau ir pienākums tūlīt ziņot par jebkādiem pārkāpumiem, ja pastāv bažas, ka to sekas strauji varētu izplatīties ārpus attiecīgās dalībvalsts teritorijas.

19. Vēl vienu sarežģījumu rada fakts, ka ierosinātais ziņošanas pienākums ietvertu arī tādus gadījumus, kad pārkāpumi vēl nebūtu notikuši, bet būtu pieejama informācija par to plānošanu ⁽¹⁾. Rodas šaubas, vai šāda prasība ir reāla.

IV. ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA PIEVIENOTĀS VĒRTĪBAS NODOKĻU JOMĀ

20. Savā 2001. gada pārskatā ⁽²⁾ Palāta vērsa uzmanību uz to, ka pieaug tā dēvētā "karuseļkrāpšanas" problēma un ka šī problēma jārisina, stiprinot administratīvo sadarbību nolūkā aizsargāt ieņēmumus no PVN ⁽³⁾.

21. 2004. gada 1. janvārī stājās spēkā Padomes Regula (EK) Nr. 1798/2003 ⁽⁴⁾ par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā. Šīs regulas mērķis ir nostiprināt sadarbību starp dalībvalstu nodokļu iestādēm, lai cīnītos pret krāpšanu saistībā ar PVN. Šī regula galu galā izveidoja vienotu tiesisko regulējumu. Pirms tās stāšanās spēkā sadarbību PVN jomā reglamentēja divi atsevišķi tiesiskie instrumenti, kas kavēja nodokļu iestāžu efektīvu sadarbību.

22. Komisija vēsta, ka tām dalībvalstīm, kuras jau ieviesušas speciālus atklāšanas un kontroles pasākumus ar mērķi ierobežot "karuseļkrāpšanu", ir bijuši labi rezultāti ⁽⁵⁾.

23. Palāta atzīmē, ka ierosinātās jaunās regulas noteikumi lielā mērā līdzinās vai ir pat identiski tiem, kas jau ietverti Regulā (EK) Nr. 1798/2003, jo īpaši attiecībā uz informācijas apmaiņu un noteikumiem par administratīvu izziņas darbu ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Sk. priekšlikuma 5. panta 3. punktu.

⁽²⁾ Sk. Gada pārskata par 2001. gadu 1.45.-1.55. punktu (OV C 295, 28.11.2002., 1. lpp.).

⁽³⁾ Kas attiecas uz PVN, krāpšana netieši skar arī Kopienas pašu resursus. Kopienas spēja pildīt izdevumu saistības nav atkarīga no PVN iekasēšanas un krāpšanas novēršanas efektivitātes. Pašu resurss, kas balstās uz nacionālo kopienākumu (NKI), ir paredzēts, lai segtu to kopējo izdevumu daļu, ko nesiedz citi resursi. Tātad sekas, ko rada krāpšana saistībā ar PVN, jāuzņemas ne tikai tai dalībvalstij, kurā krāpšana notikusi, bet arī pārējām dalībvalstīm, jo tiek prasīts iemaksāt vairāk līdzekļu NKI pašu resursiem.

⁽⁴⁾ Padomes 2003. gada 7. oktobra Regula (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļu jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Sk. Komisijas ziņojumu par administratīvo sadarbību cīņā pret krāpšanu saistībā ar PVN, KOM(2004) 260, 16.4.2004. galīgā redakcija, 18. lpp.

⁽⁶⁾ Paskaidrojuma memorandā Komisija skaidri norāda, ka ir izmantojusi standartus, kas iestrādāti Regulā (EK) Nr. 1798/2003.

24. Tomēr ar priekšlikumu tiek mainītas Komisijas (tostarp OLAF) funkcijas. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1798/2003 Komisijas galvenais uzdevums ir kopā ar dalībvalstīm pārbaudīt un izvērtēt to, kā administratīvā sadarbības darbojas un kā varētu uzlabot tās efektivitāti.

25. Saskaņā ar jaunās regulas priekšlikumu OLAF sistemātiski iesaistītos atsevišķu pret krāpšanu vērstu darbību koordinēšanā un varētu tādās darbībās uzņemties pat galvenās funkcijas, centralizējot un analizējot attiecīgu informāciju un izmantojot iespēju lūgt, lai dalībvalstis veiktu īpašu novērošanu vai administratīvās izziņas darbu.

26. Palāta vērs uzmanību uz ieteikumu Īpašajā ziņojumā Nr. 1/2005 ⁽⁷⁾, ar kuru OLAF darbības būtu koncentrējamas uz izmeklēšanas funkciju. Pienākums koordinēt dalībvalstu darbības cīņā pret pārrobežu krāpšanu PVN jomā, kas OLAF būtu jādara saskaņā ar jaunās regulas priekšlikumu, varētu mazināt OLAF spējas efektīvi pildīt primāro funkciju.

27. Tāpat arī rastos praktiskas grūtības, jo jaunajā regulā – pretēji Regulai Nr. 1798/2003 – nav paredzēti tieši kontakti un sadarbība ar nodokļu inspektoriem vai krāpšanas novēršanas iestāžu darbiniekiem. Informācijas plūsma tiek ierosināta tikai caur attiecīgiem centrāliem koordinācijas birojiem un citām iestādēm, kas izmeklē krāpšanu nodokļu jomā. Tas rada lielu risku, ka var mazināties koordinēšanas darbību ātrums un elastīgums.

28. Komentāri, kas izklāstīti šā atzinuma 17.-19. punktā, attiecas arī uz administratīvo sadarbību PVN jomā.

V. ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA AR MĒRĶI APKAROT NAUDAS ATMAZGĀŠANU

29. Padomes Lēmumā 2000/642/TI ⁽⁸⁾ ir noteikts, ka dalībvalstis izveidojušas "finanšu ziņu vākšanas vienības (FZVV)". Šo vienību uzdevums ir vākt un analizēt informāciju ar mērķi noteikt saiknes starp aizdomīgiem finanšu darījumiem un ar tiem saistītu kriminālsodāmu darbību, lai apkarotu naudas atmazgāšanu.

30. Komisija ierosina FZVV uzskatīt par kompetentām iestādēm, no kurām prasa sadarbību atbilstīgi jaunajai regulai par savstarpēju administratīvo palīdzību Kopienas finanšu interešu aizsardzībai. Tādējādi Komisija varētu lūgt FZVV palīdzību un tādās informācijas pārsūtīšanu, kas ir svarīga pārkāpumu atklāšanai un novēršanai.

⁽⁷⁾ Sk. XI un 94. punktu.

⁽⁸⁾ Padomes 2000. gada 17. oktobra Lēmums 2000/642/TI par sadarbības pasākumiem starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām attiecībā uz informācijas apmaiņu (OV L 271, 24.10.2000., 4. lpp.).

31. Palāta vēš uzmanību uz to, ka Padomes Lēmuma 2000/642/TI pašreizējais formulējums Komisijai neparedz nekādas funkcijas saistībā ar FZVV. Dažus šā lēmuma noteikumus ⁽¹⁾ varētu pat interpretēt tā, ka tie Komisijas dienestiem liedz piekļuvi informācijai, ko vāc un pārsūta FZVV. Tādēļ saskaņā ar 19. pantu Vadlīnijās Kopienas likumdošanas kvalitātes nodrošināšanai ⁽²⁾ šo situāciju derētu reglamentēt skaidrāk.

32. Komentāri, kas izklāstīti šā atzinuma 17. un 19. pantā, attiecas arī uz administratīvo sadarbību ar mērķi apkarot naudas atmazgāšanu.

VI. SECINĀJUMI UN IETEIKUMI

33. Palāta piekrīt Komisijas analīzei par to, ka vajadzīga efektīvāka sadarbība dalībvalstu starpā, kā arī starp dalībvalstīm un Komisiju, lai Kopienas finanšu intereses aizsargātu pret krāpšanu un citām nelikumīgām darbībām.

34. Spēkā esošais tiesiskais regulējums, kas attiecas uz krāpšanas un pārkāpumu apkarošanu, ir sarežģīts un – kā par to liecina Palātas veiktās revīzijas – grūti piemērojams. Jaunā regula stāvokli sarežģītu vēl vairāk, jo īpaši saistībā ar to pārkāpumu definēšanu un kritērijiem, par kuriem būtu jāziņo.

35. Turklāt priekšlikums jau spēkā esošos tiesiskos instrumentus papildināt ar jaunu instrumentu ir pretrunā mērķim, par ko ir vienojušies Eiropas Parlaments, Padome un Komisija ⁽³⁾, proti, atjaunināt un apkopot Kopienas tiesību aktus, tos vērā ņemami vienkāršojot.

36. Palāta iesaka Komisijai censties Kopienas tiesību aktus krāpšanas novēršanas jomā vienkāršot un konsolidēt tā, lai izvairotos no noteikumu pārklāšanās un pretrunīguma. Pašreizējās nepilnības sadarbībā starp Komisiju un dalībvalstīm varētu labot, īstenojot šādu reformu.

37. Palāta atgādina ieteikumu OLAF darbības koncentrēt uz izmeklēšanas funkciju. Ja OLAF tiktu piešķirts papildu pienākums koordinēt dalībvalstu darbības krāpšanas novēršanā, tas varētu būt pretrunā minētajam mērķim.

38. Skaidri jādefinē jēdziens "Kopienas finanšu intereses", kas ir svarīgs jēdziens visos ar krāpšanas novēršanu saistītos tiesību aktos. Arī "pārkāpumu" definīcijai visos tiesību aktos par krāpšanas novēršanu būtu jābūt vienādei.

39. Kas attiecas uz sadarbību pievienotā vērtības nodokļa jomā, Palāta atkārtu savu ieteikumu ⁽⁴⁾ Komisijai galveno uzmanību pievērst tam, lai apzinātu valstu sistēmu darbības nepilnības, apkarojot krāpšanu saistībā ar PVN, un attiecīgajām dalībvalstīm ierosinātu adekvātas korekcijas.

Šo atzinumu Revīzijas palāta pieņēma 2005. gada 27. oktobra sēdē Luksemburgā.

Revīzijas palātas vārdā —
priekšsēdētājs
Hubert WEBER

⁽¹⁾ Sk., piemēram, 5. panta 4. punktu, kurā ir teikts, ka FZVV veic visus nepieciešamos pasākumus, tostarp drošības pasākumus, lai nodrošinātu to, ka atbilstoši šim lēmumam iesniegtā informācija nav pieejama citām iestādēm, aģentūrām vai departamentiem.

⁽²⁾ 1998. gada 22. decembra iestāžu nolīgums par kopējām vadlīnijām Kopienas likumdošanas kvalitātes nodrošināšanai.

⁽³⁾ 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīgums par likumdošanas procesa uzlabošanu.

⁽⁴⁾ Sk. 4.1.-4.8. punktu Īpašajā ziņojumā Nr. 9/98 par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību saistībā ar PVN Kopienas iekšējā tirdzniecībā, ar Komisijas atbildēm (OV C 356, 20.11.1998., 1. lpp.).

ATZINUMS Nr. 9/2005

**par priekšlikumu Padomes Regulai, ar kuru groza Regulu (EK, Euratom)
Nr. 2728/94, ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai
(KOM(2005) 130 galīgā redakcija)**

(2005/C 313/02)

EIROPAS KOPIENU REVĪZIJAS PALĀTA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 248. un 279. pantu,

ņemot vērā priekšlikumu Padomes Regulai (KOM(2005) 130 galīgā redakcija), ar kuru groza Regulu (EK, Euratom) Nr. 2728/94, ar ko izveido Garantiju fondu ārējai darbībai, un kura grozīta ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1149/1999 un ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 2273/2004,

ņemot vērā Padomes 2005. gada 2. jūnija lēmumu par šo priekšlikumu apspriesties ar Eiropas Revīzijas palātu,

IR PIENĒMUSI ŠO ATZINUMU.

1. Vairumā aspektu Palāta šo priekšlikumu vērtē atzinīgi. Tomēr Palāta vēlas komentēt vienu aspektu – robežsummu "izlīdzināšanas mehānismā" (regulas grozījumu projekta 5. panta 3. punkts).

2. Robežsummu ir noteikuši Komisijas aprēķini, kas balstās uz dažādiem Eiropas Savienības ārējās kredītēšanas scenārijiem: Eiropas Investīciju bankas (EIB) jaunās ārējās kredītēšanas pilnvaras nākamajiem finanšu plāniem (2007-2013) vēl nav pieņemtas. Tā kā nav ticamu datu vai aprēķinu, pašreizējie noteikumi Fondam paredz augstāku iemaksu likmi, ja pēc tam, kad saistības nav izpildītas, garantiju aktivēšanas dēļ Fonda resursi ir mazāki par 75 % no plānotā apjoma. Šis noteikums būtu jāaizstāj ar "izlīdzināšanas mehānismu" īstenošanu. Jaunā procedūra iemaksu veikšanai Fondā balstās uz *ex-post* aprēķiniem, tādējādi iemaksas tiks veiktas tikai pēc noteikta laika. Palāta uzskata, ka Komisijai būtu jāizskata jautājums par brīdināšanas mehānisma izveidi nolūkā informēt budžeta lēmējinstītūciju, ja Fonda tīrie līdzekļi samazinās zem 75 % no plānotā apjoma vai nu tādēļ, ka palielinās garantijas, un/vai tādēļ, ka garantijas tiek aktivētas. Tas ļautu budžeta lēmējinstītūcijai būt lietas kursā par nelabvēlīgu notikumu gaitu savlaicīgi, nevis tikai tad, kad vajadzīgi ārkārtas pasākumi, lai no jauna papildinātu Fondu (piemēram tad, kad Fonda resursi samazinājušies zem 50 % no plānotā apjoma).

Šo atzinumu Revīzijas palāta pieņēma 2005. gada 10. novembra sēdē Luksemburgā.

Revīzijas palātas vārdā —
priekšsēdētājs
Hubert WEBER